

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2023 m. vasario 10 d.
(OR. en)

6255/23

Tarpinstitucinė byla:
2023/0028 (COD)

JUSTCIV 22
JAI 140
JAIEX 7
AL 1
CODEC 157

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2023 m. vasario 8 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	COM(2023) 65 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMO dėl Prancūzijai skirtą leidimo derėtis su Alžyru dėl dvišalio susitarimo su teisminiu bendradarbiavimu civilinėse ir komercinėse bylose susijusiais klausimais

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2023) 65 final.

Priedama: COM(2023) 65 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2023 02 08
COM(2023) 65 final

2023/0028 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Prancūzijai skirtą leidimo derėtis su Alžyru dėl dvišalio susitarimo su teisminiu bendradarbiavimu civilinėse ir komercinėse bylose susijusiais klausimais

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Nuolatinis ES *acquis* plėtojimas su teisiniu bendradarbiavimu civilinėse ir komercinėse bylose susijusiais klausimais turi padarinių ir tarptautiniu lygmeniu, nes, kaip patvirtinta nusistovėjusioje Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, dabar didelė dalis šių klausimų priklauso išimtinai ES išorės kompetencijai. ES taisyklės iš tikrųjų gali veikti arba keisti tarptautiniai įsipareigojimai, jei jie susiję su sritimi, kuri didele dalimi jau patenka į šių taisyklių taikymo sritį¹. Šiuo atžvilgiu derybos dėl valstybių narių dvišalių susitarimų su trečiosiomis šalimis yra apribotos galimybėmis, suteiktomis konkrečiu mechanizmu, kuris yra nustatytas Reglamentu (EB) Nr. 662/2009², Tarybos reglamentu Nr. 664/2009³ ir SESV 351 straipsniu.

2016 m. liepos 26 d. verbaline nota Alžyras kreipėsi į Prancūziją su pasiūlymu pradėti derybas dėl naujo dvišalio susitarimo dėl teismo bendradarbiavimo civilinėse ir komercinėse bylose. Tikslas buvo modernizuoti ir viename dokumente konsoliduoti tris jau esamus 1962 m., 1964 m. ir 1980 m. priimtus Prancūzijos ir Alžyro teismo bendradarbiavimo dokumentus.

2016 m. gruodžio 8 d. raštu Prancūzija kreipėsi į Komisiją prašydama leidimo derėtis su Alžyru dėl dvišalio susitarimo civilinėse ir komercinėse bylose ir jį sudaryti. Papildomai buvo nurodyta, kad dėl šeimos bylų įtraukimo į susitarimą dar nenuspręsta. Buvo pateiktas susitarimo projektas, į kurį, be kita ko, įtrauktos nuostatos dėl dokumentų įteikimo, įrodymų rinkimo, sprendimų pripažinimo bei vykdymo bei teisinės pagalbos. Prancūzija pripažino, kad bent kai kurios susitarimo projekto nuostatos priklausytų išimtinai ES išorės kompetencijai.

Prancūzija paaiškino, kad pagal galiojančius senuosius dokumentus nebeįmanoma veiksmingai atsižvelgti į labai glaudų dvišalį Prancūzijos ir Alžyro bendradarbiavimą ir kad šių dokumentų nuostatas apskritai reikia suderinti su šiais klausimais taikomais ES standartais. Pavyzdžiui, apie dokumentus neįmanoma pranešti registruotu laišku arba elektroninėmis priemonėmis. Įrodymų rinkimo srityje neleidžiama naudotis vaizdo ryšiu.

Vis dėlto Komisija, nors ir pripažįsta išskirtinius ekonominius, kultūrinius, istorinius, socialinius ir politinius Prancūzijos ir Alžyro ryšius, pažymėjo, kad teismo bendradarbiavimo su trečiosiomis valstybėmis srityje ES plačiai naudojasi esama daugiašale sistema, pvz., Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos (HCCH) sukurta sistema. Taip užtikrinama, kad ta pati teisinė sistema būtų taikoma daugeliui įvairių teisinį pagrindą taikančių valstybių ir teiktų daug naudos. Todėl ES skatina savo valstybes partneres – ypač tokias Viduržemio jūros regiono šalis kaip Alžyras – prisijungti prie atitinkamų tarptautinių konvencijų civilinės teisenos srityje, iš kurių daugelį yra parengusi HCCH.

¹ Pavyzdžiui, Europos Teisingumo Teismo nuomonės 1/13 73 punktas.

² 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 662/2009, kuriuo nustatoma derybų dėl valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimų dėl tam tikrų klausimų, susijusių su sutartinėmis ir nesutartinėmis prievolėmis taikytina teise bei tokių susitarimų sudarymo procedūra (*OL L 200, 2009 7 31, p. 25–30*).

³ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 664/2009, kuriuo nustatoma derybų dėl valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimų dėl jurisdikcijos, teismo sprendimų ir nutarčių, susijusių su santuoka, tėvų atsakomybe ir išlaikymo prievolėmis, pripažinimo bei vykdymo ir išlaikymo prievolėmis taikytinos teisės bei tokių susitarimų sudarymo procedūra (*OL L 200, 2009 7 31, p. 46–51*).

Komisija padarė išvadą, kad, atsižvelgiant į šias aplinkybes, leidimas valstybei narei derėtis su trečiosiomis šalimis dėl dvišalių susitarimų civilinės teisenos srityje, peržengiant Reglamento (EB) Nr. 662/2009 ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 664/2009 taikymo sritį, ir šiuos susitarimus sudaryti nederėtų su šios srities ES politika.

Po tolesnio apsikeitimo raštais šiuo klausimu iki 2019 m. lapkričio mėn. į Komisiją nebesikreipta. Neišspręsta problema kelis kartus išsamiai aptarta politiniu ir techniniu lygmenimis. Per šiuos susitikimus Prancūzija paaiškino, kad susitarimo projekto nuostatos taip pat laikomos taikytinomis šeimos bylose, nors tekste aiškių nuorodų į jas nėra. 2020 m. liepos mėn. Komisijai buvo atsiųstas šiek tiek pakeistas susitarimo projektas. 2021 m. balandžio 9 d. nota Prancūzija išsamiau paaiškino susitarimo projekto taikymo sritį ir pateikė naują redakciją, kurioje iš teksto buvo išbrauktos ankstesnių redakcijų nuostatos dėl vertimosi teisine profesija.

Prancūzija Komisijai taip pat perdavė naujausius esamus duomenis apie glaudžius jos ryšius su Alžyru. 2021 m. Prancūzijoje gyveno 611 084 suaugę Alžyro piliečiai; jie sudarė didžiausią užsienio piliečių bendruomenę. Į šį skaičių neįtraukti nepilnamečiai, dvi pilietybes turintys arba Prancūzijoje neteisėtai esantys asmenys. Remiantis užsienyje gyvenančių Prancūzijos piliečių registrų duomenimis, Alžyre šiuo metu gyvena 31 980 Prancūzijos piliečių. Ekonomikos ir prekybos srityje Prancūzija yra antra pagal svarbą Alžyro prekybos partnerė ir svarbiausia investuotoja ne angliavandenilio sektoriuje.

Atsižvelgdama į naujus Prancūzijos pateiktus duomenis ir paaiškinimus, kurie buvo pateikti per kelis 2019–2021 m. vykusius techninius susitikimus, Komisija nusprendė įvertinti situaciją iš naujo.

Buvo akivaizdu, kad Alžyras prie pagrindinių Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos parengtų konvencijų artimiausiu metu neprisijungs. Tai Alžyras aiškiai nurodė Prancūzijai skirtoje 2021 m. vasario 14 d. verbalinėje notoje, kurią Prancūzija perdavė Komisijai.

Iš tikrųjų, nepaisant pastangų, kurias įdėjo Komisija (periodinių TLS pakomitečių su Alžyru, kuriuose nuolat keltas Alžyro prisijungimo prie Hagos konvencijų klausimas; Alžyro dalyvavimo visuose Komisijos finansuojamos programos EuroMed Justice veiksmuose) ir HCCH (dalyvavimo HCCH inicijuotame Maltos procese, per kurį buvo paaiškinti prisijungimo prie daugiašalės sistemos pranašumai), Alžyras visada atsisakydavo konstruktyviai bendradarbiauti, nenurodydamas jo apsisprendimą pagrindžiančių priežasčių.

Vis dėlto su teisiniu bendradarbiavimu civilinėse bylose susijusio ES ir Alžyro susitarimo Komisija neplanuoja. Šiuo klausimu ES politika yra grindžiama daugiašališkumu, todėl, trečiosioms valstybėms prisijungus prie HCCH sukurtos daugiašalės sistemos, savaime atsirastų bendras teisinis ES bei jos valstybių narių ir Alžyro pagrindas. Svarstyti galimybę sudaryti dvišalius ES ir trečiosios šalies susitarimus, net šiai trečiajai šaliai nuolat atsisakant prisijungti prie HCCH konvencijų, būtų galima tik nustačius pakankamai didelį Sąjungos interesą dėl esminės teismo bendradarbiavimo su šia šalimi svarbos ne tik atskiroje valstybėje narėje, bet visose valstybėse narėse. Šiuo atveju taip nėra.

Be to, kaip išsamiau paaiškinta kitame skirsnyje, šiuo atveju netaikoma nei SESV 351 straipsnyje nurodyta galimybė, nei leidimas pagal reglamentus Nr. 662/2009 ir Nr. 664/2009.

Todėl Komisija padarė išvadą, kad būtų galima svarstyti galimybę suteikti Prancūzijai *ad hoc* leidimą pagal SESV 2 straipsnį. Prancūzijai gali būti leidžiama derėtis su Alžyru dėl dvišalio susitarimo išimtinai ES išorės kompetencijai priklausančiais klausimais (ir vėliau šį susitarimą sudaryti), atsižvelgiant į išskirtinius šių dviejų šalių ryšius, su sąlyga, kad tai netrukdytų plėtoti ir įgyvendinti Sąjungos politikos.

Žinoma, kad daugiašališkumas išlieka trečiųjų šalių atžvilgiu taikomos ES politikos pagrindas teismo bendradarbiavimo civilinėse ir komercinėse bylose srityje ir kad šis leidimas derėtis, jei Taryba jį suteiks, turi būti laikomas išimtinis ir jokia būdu negali būti laikomas precedentu. Vien trečiosios valstybės atsisakymas prisijungti prie HCCH konvencijų neturėtų būti laikomas vienintele išankstine leidimo suteikimo pagal SESV 2 straipsnio 1 dalį sąlyga – turėtų būti tinkamai įrodoma išskirtinė valstybės narės santykių su konkrečia trečiąja šalimi padėtis.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Pagal SESV 351 straipsnį į Europos Sąjungą stojančioms valstybėms leidžiama iš naujo derėtis dėl esamų dvišalių susitarimų išimtinai ES išorės kompetencijai priklausančiais klausimais, siekiant pašalinti nesuderinamumą tarp ES *acquis* ir iki įstojimo dienos šių valstybių narių ir trečiųjų šalių sudarytų tarptautinių susitarimų. Kelios valstybės narės jau yra pasinaudojusios šiuo straipsniu, siekdamos atnaujinti su teisminiu bendradarbiavimu civilinėse ir komercinėse bylose susijusius teisinės pagalbos susitarimus su trečiosiomis šalimis, o Komisija apie šį procesą buvo informuojama. Vis dėlto pagal SESV 351 straipsnio formuluotę juo negali naudotis valstybės narės Europos ekonominės bendrijos steigėjos dėl susitarimų, sudarytų po 1958 m. sausio 1 d. Todėl galimybė iš naujo derėtis dėl dvišalių susitarimų su trečiosiomis šalimis siekiant suderinti juos su *acquis*, negali tos valstybės narės, įskaitant Prancūziją, kurių susitarimai, dėl kurių norima derėtis iš naujo, buvo sudaryti 1962 m., 1964 m. ir 1980 m.⁴

Ši padėtis šiek tiek sušvelninta priėmus Reglamentą (EB) Nr. 662/2009 ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 664/2009, pagal kuriuos išimties tvarka ir laikantis griežtų sąlygų valstybės narės leidžiama derėtis dėl tarptautinių susitarimų tam tikrais išimtinės ES kompetencijos klausimais ir šiuos susitarimus sudaryti. Vis dėlto šių dviejų reglamentų taikymo sritis yra labai siaura ir negali apimti kelių Prancūzijos ir Alžyro susitarimo projekte nagrinėjamų klausimų. Šie reglamentai iš tikrųjų yra išskirtinio pobūdžio ir turėtų būti aiškinami siaurai.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes, pažymėtina, kad SESV 2 straipsnio 1 dalyje nurodyta: *Kai Sutartys konkrečioje srityje suteikia Sąjungai išimtinę kompetenciją, tik Sąjunga gali priimti teisiškai privalomus aktus, o valstybės narės pačios tai daryti gali tik Sąjungai įgaliojus arba jei to reikia Sąjungos aktams įgyvendinti.*

Kaip priminta pirmiau, šia nuostata būtų galima remtis įgaliojant Prancūziją pradėti derybas su Alžyru. 2019 m. Tarybos išvadose dėl teismo bendradarbiavimo civilinėse bylose ateities⁵ ši galimybė nurodyta kaip įmanoma, primenant, kad *daugiašalis požiūris yra vienas iš esminių tarptautinio bendradarbiavimo elementų taip pat ir civilinės teisenos srityje. [...] Tam tikrais atvejais, kai daugiašalis bendradarbiavimas nėra tinkamas pasirinkimas, Taryba prašo Komisijos pateikti veiksmingas alternatyvas, kad būtų patenkinti piliečių ir įmonių poreikiai.*

Kadangi būsimas susitarimas bus rengiamas remiantis ES *acquis* ir HCCH konvencijomis, susijusiomis derybomis būtų galima padėti didinti Alžyro informuotumą apie galimus prisijungimo prie daugiašalės sistemos pranašumus.

⁴ Dėl SESV 351 straipsnio aiškinimo žr. Sprendimo C-435/22 PPU 115–126 punktus, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/lt/TXT/?uri=CELEX:62022CJ0435>

⁵ OL C 419, 2019 12 12.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Alžyras yra labai svarbus Europos partneris, atsižvelgiant į jo artumą ir dydį, stabilizuojamąjį jo vaidmenį regione ir Afrikos žemyne, o pirmiausia – dėl glaudžių ilgalaikių ES valstybių narių ryšių su Alžyru.

Europos Sąjunga bendradarbiauja su Alžyru pagal Europos kaimynystės politiką ir jo pietinį aspektą – „Atnaujintą partnerystę su pietinėmis kaimyninėmis šalimis. Naują Viduržemio jūros regiono darbotvarkę“⁶. ES ir Alžyro santykiai grindžiami 2005 m. įsigaliojusių Asociacijos susitarimu. Jis yra teisinis pagrindas, kuriuo reglamentuojami susitarimo šalių santykiai ekonominiais, komerciniais, politiniais, socialiniais ir kultūros klausimais. Juo sudarytos sąlygos Alžyru ir ES iš naujo suartėti palaikant glaudų techninį bendradarbiavimą įvairiais susitarimo aspektais.

85 straipsnyje dėl teisinio ir teisminio bendradarbiavimo, aptariant teisminį bendradarbiavimą civilinėse bylose, nurodyta, kad didinama savitarpio pagalba, susijusi su bendradarbiavimu sprendžiant civilinius, komercinius arba šeiminius ginčus arba bylas. Toks bendradarbiavimas atitinkamais atvejais gali apimti derybas dėl susitarimų.

Kitose ES politikos srityse valstybėms narėms leidžiama pasinaudoti galimybe iš naujo derėtis dėl dvišalių susitarimų su trečiosiomis šalimis taikant specialų mechanizmą arba naudojantis pagal SESV 2 straipsnio 1 dalį suteiktu įgaliojimu, daugiausia su transportu susijusiais techniniais klausimais. Pavyzdžiui, Reglamente (EB) Nr. 847/2004⁷ nustatytos gairės dėl valstybių narių esamų dvišalių oro susisiekimo susitarimų pritaikymo ir kriterijai deryboms dėl būsimų dvišalių valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimų ir jų sudarymui; jame taip pat nustatyta speciali leidimų suteikimo procedūra.

Įgaliojimų suteikimo procedūra pagal SESV 2 straipsnio 1 dalį neseniai taikyta transporto klausimais, pvz. dėl Italijos ir Šveicarijos susitarimo⁸ ir kito susitarimo tarp Vokietijos ir Šveicarijos⁹.

⁶ Bendras komunikatas Europos Parlamento, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Atnaujinta partnerystė su pietinėmis kaimyninėmis šalimis. Nauja Viduržemio jūros regiono darbotvarkė“, https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/joint_communication_renewed_partnership_southern_neighbourhood.pdf.

⁷ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 847/2004 dėl derybų dėl valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimų dėl oro susisiekimo paslaugų ir jų įgyvendinimo (OL L 157, 2004 4 30, p. 7–17). 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 847/2004 dėl derybų dėl valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimų dėl oro susisiekimo paslaugų ir jų įgyvendinimo klaidų ištaisymas (*Europos Sąjungos oficialusis leidinys* L 195, 2004 6 2, p. 3–6).

⁸ 2020 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2020/854, kuriuo Italijai suteikiami įgaliojimai derėtis su Šveicarija dėl susitarimo dėl leidimo vykdyti kabotažo operacijas teikiant tarptautinio keleivių vežimo kelias paslaugas tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais šių dviejų šalių pasienio regionuose ir šį susitarimą sudaryti (OL L 198, 2020 6 22, p. 47–48).

⁹ 2020 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2020/853, kuriuo Vokietijai suteikiami įgaliojimai iš dalies pakeisti savo dvišalį kelių transporto susitarimą su Šveicarija, kad būtų leidžiama vykdyti kabotažo operacijas teikiant tarptautinio keleivių vežimo kelias paslaugas tolimojo susisiekimo ir miesto autobusais šių dviejų šalių pasienio regionuose (OL L 198, 2020 6 22, p. 44–46).

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šio pasiūlymo teisinis pagrindas yra SESV 2 straipsnio 1 dalis ir 81 straipsnio 2 dalis, nes šiuo pasiūlymu siekiama atsižvelgti į Prancūzijos ir Alžyro susitarimo projekto nuostatas dėl teismo bendradarbiavimo civilinėse ir komercinėse bylose, išskyrus su šeimos teise susijusius klausimus – į juos atsižvelgiama pagal lygiagrečią iniciatyvą.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Netaikoma, nes pasiūlymas priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymo tikslas yra pagal SESV 2 straipsnio 1 dalį leisti derėtis dėl dvišalio Prancūzijos ir Alžyro susitarimo su teisiniu bendradarbiavimu civilinėse ir komercinėse bylose susijusiais klausimais, kurie priklauso išimtinai ES išorės kompetencijai. Todėl siūlomu Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

Kaip paaiškinta pirmiau, vienintelė galimybė, deranti su esama teisine sistema ir ES politika dėl teismo bendradarbiavimo civilinėse bylose, kuris yra grindžiamas daugiašališkumu ir pagal kurį nenumatytos derybos dėl ES ir Alžyro susitarimo šia tema, yra leidimas Prancūzijai derėtis dėl dvišalio susitarimo su Alžyru.

- **Priemonės pasirinkimas**

Įgaliojimą pagal SESV 2 straipsnio 1 dalį turėtų suteikti Sąjungos teisės aktų leidėjas, taikydamas SESV 81 straipsnio 2 dalyje nurodytą teisėkūros procedūrą. Siūlomas teisės aktas, kuris pagal savo pobūdį yra individualus įgaliojimas, turi būti priimtas atsižvelgiant į atitinkamą Prancūzijos prašymą. Todėl jis turėtų būti priimtas kaip Prancūzijai skirtas sprendimas. Taigi, siūlomas Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas yra tinkama priemonė pagal SESV 2 straipsnio 1 dalį įgalinti Prancūziją veikti šiuo klausimu.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Šis pasiūlymas yra pagrįstas Prancūzijos prašymu ir skirtas tik šiai valstybei narei.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Numatyta atidžiai stebėti Prancūzijos ir Alžyro derybų vystymąsi, kad galutinis susitarimas kuo mažiau paveiktų *acquis*. Šiuo tikslu Komisija turi dalyvauti kaip derybų stebėtoja ir būti informuojama apie įvairiais derybų etapais padarytą pažangą bei pasiektus rezultatus. Prancūzija ir Komisija atitinkamai pateiks ataskaitą Civilinės teisės klausimų darbo grupei.

Kai kurie derybiniai nurodymai turėtų būti pateikiami Europos Parlamento ir Tarybos sprendime.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS**dėl Prancūzijai skirto leidimo derėtis su Alžyru dėl dvišalio susitarimo su teisminiu bendradarbiavimu civilinėse ir komercinėse bylose susijusiais klausimais**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

1. 2016 m. gruodžio 8 d. raštu Prancūzija paprašė Komisijos leidimo derėtis su Alžyru dėl dvišalio susitarimo su teisminiu bendradarbiavimu civilinėse ir komercinėse bylose susijusiais klausimais. Tikslas buvo modernizuoti ir konsoliduoti tris esamus šiuo metu galiojančius 1962 m., 1964 m. ir 1980 m. dvišalius susitarimus;
2. Prancūzija pateikė informaciją, iš kurios matyti konkretus jos interesus derėtis su Alžyru dėl dvišalio susitarimo, nes Prancūziją ir Alžyrą sieja išskirtiniai ekonominiai, kultūriniai, istoriniai, socialiniai ir politiniai ryšiai;
3. Prancūzija konkrečiai pateikė duomenų apie didelį jos teritorijoje gyvenančių Alžyro piliečių ir Alžyre gyvenančių Prancūzijos piliečių skaičių, taip pat apie ypatingą šių dviejų šalių prekybos mainų svarbą;
4. ES ir Alžyro santykiai grindžiami 2005 m. įsigaliojusiu Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimu, kuriuo įsteigiama Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Alžyro Demokratinės Liaudies Respublikos asociacija¹⁰; jis yra teisinis pagrindas, kuriuo reglamentuojami šalių santykiai ekonominiais, komerciniais, politiniais, socialiniais ir kultūros klausimais;
5. Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimo 85 straipsnyje nustatyta, kad bendradarbiavimas teisės ir teismų srityse yra itin svarbus ir svariai papildo kitas ES ir Alžyro bendradarbiavimo formas ir kad toks bendradarbiavimas prireikęs gali apimti derybas dėl susitarimų šiose srityse;
6. ES santykiai su trečiosiomis šalimis su teisminiu bendradarbiavimu civilinėse ir komercinėse bylose susijusiais klausimais, laikantis daugiašališkumo principo, grindžiami Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos sukurta teisine sistema. Tačiau Alžyras nėra Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos narys ir kol kas atsisako prisijungti prie pagrindinių jos konvencijų;

¹⁰ Europos Sąjungos ir Viduržemio jūros regiono šalių susitarimas, kuriuo įsteigiama Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Alžyro Demokratinės Liaudies Respublikos asociacija (OL L 265, 2005 10 10, p. 1–228).

7. vis dėlto atrodo, kad susitarimo pasiūlymas didžiąja dalimi parengtas atsižvelgiant į Hagos konvencijomis ir tais pačiais klausimais priimtais ES teisės aktais sukurtą sistemą;
8. dauguma Prancūzijos ir Alžyro susitarimo projektu nagrinėtinų klausimų daro poveikį ES *acquis*. Todėl į šių tarptautinių įsipareigojimų taikymo sritį patenkantys klausimai priklauso išimtinai Sąjungos išorės kompetencijai. Derėtis dėl šių įsipareigojimų arba juos priimti valstybės narės gali tik gavusios atitinkamą Sąjungos įgaliojimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 2 straipsnio 1 dalį kartu su SESV 81 straipsnio 2 dalies materialiniu teisiniu pagrindu;
9. kadangi dauguma šių klausimų kompetencija priklauso Europos Sąjungai, Prancūzija turėtų reguliariai teikti Komisijai ataskaitas apie derybų vykdymą. Apie pokyčius Prancūzija ir Komisija reguliariai informuos Civilinės teisės klausimų darbo grupę;
10. nematyti, kad būsimas susitarimas neišvengiamai darys neigiamą poveikį *acquis*. Vis dėlto tinkama pateikti derybinius nurodymus siekiant užtikrinti kuo mažesnę neigiamą šio poveikio riziką,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Prancūzija įgaliojama derėtis su Alžyru dėl susitarimo su teisiniu bendradarbiavimu civilinėse bylose susijusiais klausimais laikantis šių derybų gairių:

- informuoti Alžyrą apie tai, kad Europos Komisija derybose dalyvauja kaip stebėtoja ir bus informuojama apie įvairiais derybų etapais padarytą pažangą ir pasiektus rezultatus;
- paraginti Alžyrą apsvarstyti galimybę prisijungti prie pagrindinių Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos parengtų konvencijų ir pradėti rimtą priežasčių, dėl kurių Alžyras iki šiol prie jų neprisijungė, analizę;
- informuoti Alžyrą apie tai, kad pasibaigus deryboms šalys, norėdamos sudaryti susitarimą, turi gauti Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos leidimą;
- informuoti Alžyrą, kad remiantis Komisijos pateiktu pasiūlymu suteikto Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos leidimo sudaryti susitarimą galiojimo trukmė gali būti ribota (pvz., penkeri metai) ir kad paskui jį gali prireikti persvarstyti;
- įtraukti nuostatą, kad pagal šį susitarimą Prancūzijoje pripažinti sprendimai vėliau negali judėti kitose ES valstybėse narėse;
- užtikrinti, kad nuostatos dėl teisės atsisakyti dokumentų įteikimo būtų suderintos su naujos redakcijos Dokumentų įteikimo reglamento¹¹ 12 straipsnio 3 dalies nuostatomis, t. y. kad adresatas dokumentų įteikimo gali atsisakyti įteikimo metu arba per dvi savaites nuo įteikimo;

¹¹ 2020 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2020/1784 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (dokumentų įteikimas) (nauja redakcija) (OL L 405, 2020 12 2, p. 40–78).

- informuoti Alžyrą apie tai, kad, atsižvelgiant į derybų vystymąsi, gali prireikti per tinkamą laiką pateikti kitus derybinius nurodymus.

2 straipsnis

Derybos vyksta konsultuojantis su Komisija.

Prancūzija reguliariai teikia Komisijai ataskaitas dėl veiksmų, kurių imtasi pagal šį sprendimą, ir reguliariai su ja konsultuojasi.

Komisijos prašymu Prancūzija jai raštu pateikia derėjimosi ir derybų rezultatų ataskaitą.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja [...] dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas / Pirmininkė

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė